

ARCHIV
KANCELÁŘE PREZIDENTA REPUBLIKY

PT 39/52

Ročník č. j. Os 569/50

Archiv KPR

PT 39/52

Rudolf SLÁNSKÝ, Bedřich GEMINDER, Josef FRANK,
Ludvík FREJKA, André SIMON, Bedřich REICIN, Rudolf MARGOLIUS,
Karel ŠVÁB, Vladimír CLEMENTIS - TREST SMRTI, Sádost
0 mlkost

KANCELÁŘ PRESIDENTA REPUBLIKY

ČÍSLO:	T- 16 39/52 vyj.
DOŠLO DNE:	
ZÁROVEŇ VYŘÍZ. Č. J.	

REFERENT: Kučera

DŘÍVĚJŠÍ SPISY: ~~Přísně tajné~~

OZNAČENÍ SPĚŠNOSTI:

PŘED

PODATEL: _____
ze dne: _____
č. j. _____

VĚC: *Instanční řád Státního a spol. —
činnost o jistotě*

- 1) p. p. I. odd. v 8. 12. 52
- 2) p. p. KPR 4/12
- 3) p. p. sek. pers. up. : *E*
k informacím a pozicím souhlasu
p. p. p. prezident republiky

BUDIŽ VYPRAVENO:

1. poštou
2. dálnopisem
3. poslem na dat. potvrzení

Archiv KPR

PISÁRNA: Došlo: _____
Napsáno: _____
Porovnáno: _____

VÝPRAVNA: Došlo: _____
Vypraveno: _____ s _____ příl.
obyč., doporuč., dálnopisem, poslem

*Počet vyhotovení: 1
" kópie " : 1
" příloh " : 12 (8 archív a 6 listů)*

SPISOVNA: Došlo: _____
Založeno: 23. XII. 1952 *Mabková*

LHŮTA: _____

UPOMENUTO: _____

SKARTOVATI v roce _____ NESKARTOVAT!

Pan prezident souhlasí s návrhem *Kučera*
4) upit uloven 2/12 52 *posl*
domovní číselno podle pokynů
s. J. Kučera.

PO

*Osobně přenal vytkl i PT 39/52
a 12 příloh (8 archív a 6 listů)
dne 2. prosince 1952.
Kučera
Müller*

h'ideu' u'nuam.

Due 29. n'pina 1952 odusodala mi s. K'ollerna
s'padst' o u'itst' stui, abych uy'kala dalrieh pokym'i.

Yde o i'adst' o u'itst' t'elto sob, podane' p'ostedueituu'
p'udv. p'astup'u:

H. Shinsky', B. Geuinder, B. Reicin, Y. Frank,
L. Fujka, A. Lucone, R. Margolin, K. Svab.

29/11 52 Shafner'

hi. p'annam.

Due 1. 12. 52 od'it' s. K'leha s' min. p'uvodkenti,
u' jiu d'it' d'it' i'adst' o u'itst' vopie a to po
Clementise, podana j'ho p'ubray'uu'. V'echuy i'adst'
o u'itst', podane' na K'PK, by ly p'oloy' t'it' vopie
na minist'vsto p'uv.

1/12 52 Shafner'

hi. p'annam.

Due 2. 12. 52 odusodala u'ei s. K'ollerna
i'adst' o u'itst' po L. Margolia, podannu j'ho nauit'kom
a i'adst' o u'itst' po H. Clementise, podannu j'ho restanni
v'egav a Boz'ionu K'is'kovy'uu' p'ostedueituu' p'udv. p'astup'u

2/12 52 Shafner'

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 11

VEDOUCÍ: JUDr. VLADIMÍR BARTOŠ

h. 1

Pracoviště A: Praha II, Ječná 29, tel. 299-27, 336-60, 239-04, 217-88
Pracoviště B: Praha II, Myslíkova 28, tel. 374-75, 437-80, 438-06
Účet Státní banky čs. 13.102

Věc:

V

dne

Vyřizuje pracoviště:

Referent:

Kanceláři prezidenta republiky

Praha - Hrad :

Rudolf Slánský, bývalý generální tajemník ÚV-KSČ
a bývalý náměstek předsedy vlády, nyní ve vazbě státního soudu,
zast. JUDrem Vladimírem Bartošem, advokátem a vedoucím Advokátní
poradny 11 v Praze II., Ječná ul. č. 29,

podává žádost za milost :

Vážený pane presidente !

Rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 byl jsem uznán vinným pro středné činy velezrady, vyzvědačství, sabotáže a trestný čin vojenské zraedy a odsouzen k trestu smrti :

Tento trest, poněvadž uznávám jeho důvodnost, neboť jsem si vědom, že na každý z trestných činů, jichž jsem se dopustil, je tento trest přiměřený, jsem přijal :

Přesto obracím se na Vás, vážený pane presidente, s prosbou, zda bylo by možno cestou milosti darovati mně život, při čemž nechci poukazovati na žádné polehčující okolnosti, které již soud zhodnotil ve svém rozsudku a které, jak uznávám, nemohou míti vlivu na jakékoliv zmírnění mého osudu. Jedině Vy můžete vysloviti, že trest smrti mně může býti změněn na trest na svobodě :

Při hlavním přelíčení jsem se plně doznal - doznal jsem celou svoji trestnou činnost, této činnosti opravdu lituji a vkládám poslední naděje nyní ve Vás :

V Praze dne 27. listopadu 1952 :

Rudolf Slánský :

1
Archiv KPR

Praha 024
697
R

Kanceláři presidenta republiky

Posilovně uverovano

DOPORUCENE

P r a h a - H r a d .

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 11
Dr Bartoš PRAHA II, JEČNÁ 29

TELEFONY: 299-27, 336-60, 239-04, 217-88

Kanceláři prezidenta republiky

Kanceláři prezidenta republiky

Praha - Hrad :

Bedřich G e m i n d e r , bývalý vedoucí mezinárodního
oddělení sekretariátu ÚV-KSČ ,
zast. JUDr. Vojtěchem P o š m u r o u , advokátem a vedou -
cím AP v Ústí n. L.,

Louna

podává ž á d o s t z a m i l o s t :

D v o j m o :

Panu prezidentu republiky !

Podepsaný Bedřich Geminder byl odsouzen rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 k trestu smrti .

Prosím , aby mi tento trest v cestě milosti byl změněn na trest odnětí svobody .

Poukazuji na přehlednější okolnosti , zejména na to , že jsem učinil úplné a obsáhlé doznání , že jsem tímto svým doznáním odhalil další pachatele a pomohl k objasnění případu a že jsem se trestných činů dopustil alespoň z části vlivem závislosti a služební podřízenosti .

V Praze dne 27. listopadu 1952 .

Bedřich Geminder .

2

Titl.

Poštovné úvěrováno

Kanceláři presidenta republiky

Archiv KPR
Praha - Hrad

Doporučeně :

P. Potměšný

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 9

PRAHA II, BOLZANOVA 1

č. 3

Vedoucí: JUDr. Blanka Šustová • Telefony: 392-01, 313-50, 267-86, 304-88, 240-09, 229-00

Účet Státní banky čs. 13.739

Naše značka:

V

dne

Vyřizuje:

P a n u p r e s i d e n t u r e p u b l i k y

P r a h a

Hrad.

Bedřich R e i c i n, t.č. ve vazbě Státního soudu v Praze zastoupen
ex orfo JUDrem Jiřím Š ť a s t n ý m, advokátem-členem Advokátní
poradny Praha - II, Bolzanova ulice č.1. *Šustová*

Archiv KPR

Ž á d o s t o m i l o s t

J e d n o u.

P a n e p r e s i d e n t e !

Rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 byl jsem uznán vinným zločinem velezrady, vyzvědačství a vojenské zrahy a odsouzen za to k trestu smrti.

Vznáším tuto prosbu o milost a uvádím jako důvody této mé mimořádné prosby toto :

Ke svým činům jsem se plně doznal, takže mé doznání přispělo k zneškodnění spolupachatelů. Mé okupační zločiny jsou hrozné avšak na dráhu protistátní spiklenecké činnosti přivedl mne vliv Dra Beneše a Rudolfa Slánského, kteří nesou hlavní tíno zodpovědnosti. Rád bych svou práci, pilnou, obětavou a neúnavnou na nejnebezpečnějších úsecích se vynasnažil aspoň trochu pomoci našemu pracujícímu lidu při výstavbě své socialistické vlasti .

Prosím, aby na tyto okolnosti byl vzat zřetel a byla mně udělena milost v tom, že trest smrti se mění na trest odnětí svobody.

V Praze, dne 27. listopadu 1952.

Bedřich Reicin.

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 9

Pr. 4

PRAHA II, BOLZANOVA 1

Vedoucí: JUDr. Blanka Šustová • Telefony: 392-01, 313-50, 267-86, 304-88, 240-09, 229-00
Účet Státní banky čs. 13.739

Naše značka:

V

dne

Vyřizuje:

Panu prezidentu republiky

P r a h a

Hrad.

Josef Frank, t.č. ve vazbě Státního soudu v Praze zastoupen
ex offio JUDrem Jiřím Štátným, advokátem a členem Advokátní
poradny č.9. Praha - II, Bolzanova ulice č. 1.

Archiv KPR

Žádství o milost

Jednou.

P a n e p r e s i d e n t e !

Rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 byl jsem uznán vinným zločinu velezrady, vyzvědačství, sabotáže a vojenské zrady a odsouzen za to k trestu smrti .

Vznáším tuto prosbu o milost a uvádím jako důvody této mé mimořádné prosby toto :

Ke svým činům jsem se plně doznal, takže mé doznání spolupomohlo k zneškodnění spolupachatelů. Jsem z dělnické rodiny z 9 dětí z nichž všichni jsou dělníci a já svoji zrady velice lituji. Kdyby nebylo svedení Rudolfa Slánského, který mne přímo ponoukal, abych své okupační zločiny tajil, nebyl bych se dostal na tuto cestu protistátních zločinů a na cestu zrady proti svému dělnickému prostředí. Jsem přesvědčen, že kdyby mé žádosti bylo vyhověno mohl bych pilnou, obětavou a neúnavnou prací ještě prospěti Československé republice a příslibuji, že v tom případě bych se všemožným způsobem a nasazením na nejnebezpečnějších úsecích práce vynasnažil aspoň trochu svou hřivnou přispěti.

Prosím, aby na tyto okolnosti byl vzat zřetel a byla mně udělena milost v tom, že trest smrti se mění na trest odnětí svobody.

Josef Frank.

V Praze, dne 27. listopadu 1952.

Advokátní poradna
Kladno.

11.5

P r e s i d e n t u r e p u b l i k y

K l e m e n t u G o t t w a l d o v i

P r a h a - H r a d .

Inž. L u d v í k F r e j k a , bývalý přednosta národohospodářského
odboru kanceláře presidenta republiky , t.č. ve vazbě,
zast. ex offo JUDrem Jaromírem R ů ž í č k o u , advokátem a
vedoucím Advokátní poradny v Kladně, ul. Ivana Olbrachta č.35

podává žádost o změnu uloženého trestu
smrti na trest odnětí svobody cestou
milosti.

J e d n o u .

V á ž e n ý p a n e p r e s i d e n t e ,

Rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 byl jsem uznán vinným z velezrady, vyzvědačství a sabotáže a byl jsem odsouzen k trestu smrti .

Trest jsem přijal , protože jsem uznal svoji vinu a tímto přijetím chtěl jsem vyjádřiti, že vyměřený trest jest spravedlivý mé vině .

Obracím se nyní na Vás , vážený pane presidente , s naléhavou žádostí, abyste cestou milosti změnil uložený mně trest na trest na svobodě.

Na zločinou dráhu jsem se dostal proto, že jsem nehledal smysl své práce v práci pro lid , že jsem své vzdělání nedal do služeb lidu, ač jsem k tomu byl povinnen svojí příslušností ke straně , naopak , stal jsem se intelektuálem, odtrženým od lidu, jemuž vzdělání sloužilo k osobní kariéře a k osobnímu prospěchu.

Odtržen od pracujícího lidu podlehl jsem prvnímu náporu nepřátel a stal se jejich služebníkem.

K tomu , aby moje nepřátelská činnost nabyla tak velkého rozsahu, přispělo moje spojení s Rudolfem Slánským, který moji činnost kryl a podporoval.

K trestným činům jsem se plně a zcela otevřeně doznal. I když pozdě, poznal jsem, jak velmi jsem se prohřešil proti dělnické třídě a Komunistické straně.

Svých činů opravdu lituji a chtěl bych alespoň trochu svou prací odčiniti škody, které jsem napáchal.

Prosím Vás proto, vážený pane presidente, abyste mně tím, že změníte uložený mně nejvyšší trest- trest smrti -na trest na svobodě, umožnil odčiniti, i když jen nepatrně, následky mé trestné činnosti.

I když odsouzen k trestu odnětí svobody na doživotí, mohu prací-tou nejtěžší manuální prací - napravit část zla, které jsem pracujícím lidu Československa způsobil.

V Praze dne 27.listopadu 1952.

Ludvík Frejka .

Archiv KPR

Advokátní poradna
K l a d n o .

č. 6

P r e s i d e n t u r e p u b l i k y

K l e m e n t u G o t t w a l d o v i ,

P r a h a - H r a d .

André S i m o n e , bývalý redaktor Rudého Práva , t.č. ve vazbě,

zast. ex offo JUDrem Jaromírem R ů ž i č k o u , advokátem a
vedoucím Advokátní poradny v Kladně , ul. Ivana Olbrachta č. 35

žádá, aby mu cestou milosti byl změněn
uložený trest smrti na trest odnětí
svobody.

J e d n o u .

V á ž e n ý p a n e p r e s i d e n t e ,

rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 27. listo -
padu 1952 byl jsem uznán vinným z velezrady a vyzvědačství a byl
jsem odsouzen k trestu smrti .

Trest jsem přijal.

Obracím se nyní na Vás, vážený pane presidente ,
s naléhavou žádostí, abyste cestou milosti změnil uložený mně
trest na trest na svobodě .

Prosím, aby mně bylo umožněno podati písemně odů -
vodnění této žádosti, ježto pro krátkost času jsem nemohl svému
obhájci sděliti tyto důvody po vynesení rozsudku.

Podotýkám, že důvody, které chci uvést, jsou závažné
a nes^ašli jsem je ani v administrativním řízení, ani během hlav -
ního přelíčení.

V Praze dne 27. listopadu 1952.

André Simone / Otto Katz/.

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 11

VEDOUCÍ: JUDr. VLADIMÍR BARTOŠ

h. 7

Pracoviště A: Praha II, Ječná 29, tel. 299-27, 336-60, 239-04, 217-88
Pracoviště B: Praha II, Myslíkova 28, tel. 374-75, 437-80, 438-06
Účet Státní banky čs. 13.102

Věc:

V

dne

Vyřizuje pracoviště:

Referent:

Vážený pane prezidente

Respektuji a děkuji za vaši vstřícnost a ochotu.

Kanceláři prezidenta republiky

Pracoviště A: Praha II, Ječná 29, tel. 299-27, 336-60, 239-04, 217-88

Pracoviště B: Praha II, Myslíkova 28, tel. 374-75, 437-80, 438-06

Praha - Hrad :

Podle zákona, kterým se stanoví právo prezidenta republiky

zvolit a odvolat soudce, a o právu prezidenta republiky

zvolit a odvolat členy ústavního soudu, a o právu prezidenta republiky

Rudolf Margolius, bývalý náměstek ministra zahraničního obchodu,

zast. JUDr. Vladimírem Bartošem, advokátem a vedoucím Advokátní poradny 11 v Praze II., Ječná ul. č. 29,

podává žádost za milost.

podává žádost za milost :

Vážený pane presidente !

Rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 jsem byl uznán vinným trestními činy velezrady, vyzvědačství a sabotáže ve zvýšené kvalifikaci a odsouzen k trestu smrti.

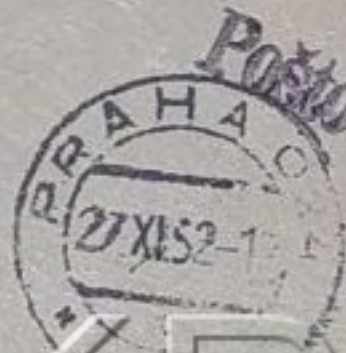
Rozsudek tento jsem přijal, poněvadž uznávám, že na trestné činy, kterých jsem se dopustil, není možná jiná sazba podle zákona, než tento trest.

Přesto obracím se na Vás, vážený pane presidente, se žádostí o milost, poukazují na to, že jsem se plně doznal, že jsem se doznal ihned po svém zatčení, snažil jsem se vyšetřování tímto doznáním pomoci a ani v nejmenším jsem se nesnažil něco zapíratí.

Prosím, aby byly vzaty v úvahu všechny tyto okolnosti a s ohledem na to, že jsem nebyl vedoucím činitelem protistátního spikleneckého centra, mně byl cestou milosti trest smrti změněn na trest na svobodě.

V Praze dne 27. listopadu 1952.

Rudolf Margolius.

7
Poštovné úvěrováno

Archiv KPR
Kanceláři presidenta republiky

RUČENÉ

P r a h a - H r a d .

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 11
PRAHA II, JEČNÁ 29
dr Bartoš
TELEFONY: 299-27, 336-60, 239-04, 217-88

h. 8

Kanceláři presidenta republiky

Praha - Hrad :

Karel Š v á b , bývalý náměstek ministra národní bezpečnosti ,
zast. JUDrem Vojtěchem P o š m u r o u , advokátem a vedoucím
AP v Ústí n./L.,

Archiv KPR

podává ž á d o s t z a m i l o s t :

D v o j m o :

Panu presidentu republiky !

Rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 jsem byl odsouzen k trestu smrti :

Prosím , aby mi tento trest byl v cestě milosti změněn na trest odnětí svobody :

Jak v přípravném vyšetřování , tak i během hlavního líčení jsem učinil naprosté a plné doznání , pomohl jsem odhalit další pachatele a jednal jsem alespoň částečně pod tlakem závislosti a služební podřízenosti :

Poukazuji také na to , že oproti ostatním obviněným jsem byl odsouzen pro jediný trestní čin :

V Praze dne 27. listopadu 1952 :

Karel Šváb :

H. Margol'ová
Praha VII., Veverkova 6.

Seznamováno dne 30. XI. 52

č. 9

Vážený pane presidente,

Když v lednu t.r. byl veškerý můj směr Rudolf Margol'us do vyšetřovací komise, obrátil jsem se na Vaš s dopisem plným naděje a přáními vyřčenými jasně věci. Dnes, po uveřejnění procesu, píši Vám znovu. Jsem natolik rozrušen okolnostmi, které mi vyprávějí, že se mi dovedl nepodařit se plně pochopit, že ten, kterému jsem tak věřil a který se mi jevil jako tak dobrý člověk, byl schopen činně, ke kterému se dožadová. Proste jsem se vůbec náhodou koncentrací doháněl, kde šli navštívit moji rodiče i bratři, ale to vše nebylo ničím kromě toho mého dnešního kageidri.

Jsem už sám se svou s pět a půl rokem starým synkem a nemám na koho hledat oporu a se tak strašně chvil. Proto se obracím na Vás, pane presidente, a prosím Vás jménem svého dítěte i svého, abyste tento můj záležitost zřídil Rudolf a Margolie. Prosim o to hlavně k tomu důvodu, aby můj malý synek, který je vychováván v nejvčetně učitelství a odstanok k našemu lidově demokratickému kritem a je nyní jednou případně porušen svým ústím a nesnáhami prosí se po a čísti nepravil proněm svého otce, s tím větší radostí a láskou pochopil tento svůj veliký úkol.

Doufám, vážený pane presidente, že Vy, který tak milujete děti, budete mít porozumění pro mou prosbu. Slibujeme Vám, můj syn i já, že učiníme vše, co bude v našich silách, abychom si zasloužili Vaše monche rozhodnutí.

S projevem nejhlubší úcty a srdečným pozdravem

H. Margol'ová

V Praze dne 30. XI. 52

ARCHIV
KANCELÁŘ PŘEDSTAVENSTVA

ADVOKÁTNÍ PORADNA č. 9

h. 10

PRAHA II, BOLZANOVA 1

Vedoucí: JUDr. Blanka Šustová • Telefony: 392-01, 313-50, 267-86, 304-88, 240-09, 229-00
Účet Státní banky čs. 13.739

Naše značka:

v

dne

Vyřizuje:

Panu prezidentu republiky

P r a h a

Hrad

Olga K ř í s k o v á v domácnosti Tisovec na Slovensku a

Božena K ř í s k o v á soukromnice Tisovec na Slovensku

zastoupeny

JUDrem Jiřím Š ť a s t n ý m, advokátem-členem Advokátní poradny
číslo 9. Praha - II, Bolzanova ulice číslo 1.

Ž á d o s t o m í l o s t p r o V l a d i m í r a C l e m e n t i s e .

J e d n o u .

P a n e p r e s i d e n t e !

Rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 byl náš bratr Vladimír Clementis uznán vinným zločinem velezrady a vyzvědačství a odsouzen za to k trestu smrti.

Jako rodné sestry Vladimíra Clementise vznášíme prosbu o milost pro něj a uvádíme jako důvody této mimořádné prosby toto:

Ke svým činům se Vladimír Clementis plně doznal, takže jeho doznání spolupomohlo k zneškodnění spolupachatelů. Sám vyrostl v utiskovaných národnostních poměrech na Slovensku, což bylo u něho základem vzniku nacionalistického přesvědčení. Ke svým činům byl sveden okolnostmi a zejména vlivem Dra Eduarda Beneše a Rudolfa Slánského. Jsme přesvědčeny, že by pilnou prací mohl ještě prospěti československému lidu v jeho budovatelském úsilí.

Prosíme proto, aby na tyto okolnosti byl vzat zřetel a aby byla našemu bratru Vladimíru Clementisovi udělena milost v tom, že trest smrti se mění na trest odnětí svobody.

V Praze, dne 1. prosince 1952.

Olga Křísková
Božena Křísková

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI
V PRAZE

Tajné

Číslo: T 1485/52 - II/4.

V Praze dne 2. prosince 1952.

Kancelář presidenta republiky

Výtisk č.: 1.

P r a h a.

K č. T 1231/50.

Věc: Rudolf S l á n s k ý a spol. - tresty smrti.

Ministerstvo spravedlnosti předkládá k dopisu ze dne 10. května 1950 trestní spisy proti Rudolfu Slánskému a spol. s touto zprávou:

Rudolf S l á n s k ý, narozený 31. července 1901 v Nezvěsticích, syn obchodníka, spolumajitel dvou domů s polnostmi v Nezvěsticích, bývalý generální sekretář Komunistické strany Československa, v době zatčení náměstek předsedy vlády republiky Československé, ve vazbě od 24. listopadu 1951,

Bedřich G e n r i n d e n, narozený 19. listopadu 1901 v Ostravě, bývalý vedoucí mezinárodního oddělení sekretariátu ÚV KSČ, v době zatčení zaměstnanec československého rozhlasu, ve vazbě od 24. listopadu 1951,

Ing. Ludvík F r e j k a, dříve F r e u n d, narozený 15. ledna 1904 v Liberci, bývalý přednosta národohospodářského odboru kanceláře presidenta republiky, ve vazbě od 31. ledna 1952,

Josef F r a n k, narozený 15. února 1909 v Prostějově, bývalý tajemník ÚV KSČ, v době zatčení úředník Ústřední rady družstev, ve vazbě od 23. května 1952,

JUDr. Vladimír C l e m e n t i s, narozený 20. září 1902 v Tisovci, bývalý ministr zahraničních věcí republiky Československé, ve vazbě od 28. ledna 1951,

Bedřich R e i c i n, narozený 29. září 1911 v Přerově, bývalý divisní generál a náměstek ministra národní obrany, ve vazbě od 8. února 1951,

Karel Š v á b, narozený 13. května 1904 v Praze, bývalý náměstek ministra národní bezpečnosti, ve vazbě od 16. února 1951,

Rudolf M a r g o l i u s, narozený 31. srpna 1913 v Praze, syn velkoobchodníka, bývalý náměstek ministra zahraničního obcho-

du, ve vazbě od 10. ledna 1952,

JUDr. Otto F i s c h l, narozený 17. srpna 1902 v Dobřanech, bývalý náměstek ministra financí a bývalý velvyslanec v NDR, ve vazbě od 30. června 1951,

Otto Š l i n g, narozený 24. srpna 1912 v Nové Cerekvi, syn továrníka, bývalý vedoucí tajemník KV KSČ v Brně, ve vazbě od 6. října 1950,

André S i m o n e, vlastním jménem Otto Katz, narozený 27. května 1895 v Jistebnici, bývalý redaktor Rudého práva, v době zatčení redaktor Světa v obrazech, ve vazbě od 9. června 1952,

byli odsouzeni rozsudkem státního soudu v Praze ze dne 27. listopadu 1952 pro trestné činy velezrady, Slánský, Geminder, Frejka, Clementis, Reicin, Margolius, Šling a Simone též pro trestný čin vyzvědačství, Slánský, Frejka, Frank, Margolius a Fischl též pro trestný čin sabotáže a Slánský, Frank a Reicin též pro trestný čin vojenské zraady, všichni k trestu smrti za současného vyslovení ztráty státního občanství.

Tímtež rozsudkem byli odsouzeni Artur L o n d o n, bývalý náměstek ministra zahraničních věcí, Vavro H a j d ů, rovněž bývalý náměstek ministra zahraničních věcí a Evžen L ö b l, bývalý náměstek ministra zahraničního obchodu pro trestné činy velezrady a vyzvědačství, Löbl též pro trestný čin sabotáže, všichni k trestu odnětí svobody na doživotí a ke ztrátě státního občanství.

Rozsudek je právoplatný, všichni odsouzení trest přijali.

Rudolf Slánský se již ve dvacátých letech projevil jako trockista a agent buržoasie v dělnickém hnutí. V době druhé světové války byl ve špionážním spojení s agentem Intelligence Service Heliodorem Pikou, jemuž předával tajné informace vojenského rázu a od něhož dostával záškodnické pokyny, pokud jde o vedení partyzánského boje, zejména ve Slovenském národním povstání. Průběhem tohoto povstání zneužil své funkce zmocněnce Komunistické strany Československa v hlavním partyzánském štábu a záměrně podrídil partyzánské oddíly reakčnímu Goliánovu vedení. Tak sabotoval boj slovenského lidu a poskytl tím za zvláště přitěžujících okolností prospěch hitlerovskému Německu. Aby zakryl svoji zradu, odstranil zločinným způsobem Jana Švermu, kterého přinutil k dalšímu pochodu a záměrně nezajistil, aby mu byla poskytnuta pomoc, ačkoliv věděl, že Šverma je těžce nemocen.

Po osvobození Československa sovětskou armádou přisvojil si Slánský podvodně zásluhy za úspěšné vedení partyzánských bojů a

vetřel se do vysoké funkce generálního sekretáře Komunistické strany Československa. Tohoto postavení zneužil k vytvoření protistátního spikleneckého centra, jehož cílem bylo zmocnit se trockistickými methodami vedení strany, státního a hospodářského aparátu, bezpečnosti i armády, přivodit zvrát lidově demokratického zřízení v Československu a obnovit kapitalismus v naší vlasti.

Jednotlivé členy spikleneckého protistátního centra verboval Slánský z řad trockistů, buržoasních nacionalistů, sionistů, špiónů, agentů Gestapa a válečných zločinců, které protlačil do vysokých funkcí ve stranickém a státním aparátě.

Tak získal trockistu a sionistu Bedřicha Gemindera, jehož pověřil vedením mezinárodního oddělení sekretariátu ÚV KSČ. Ludvíka Frejku, agenta amerického vyzvědače Hermana Fielda, o jehož špionážním závazku Slánský věděl, prosadil jako předsedu národohospodářské komise a později jako přednostu národohospodářského odboru kanceláře presidenta republiky. Na místo zástupce generálního tajemníka ÚV KSČ postavil Slánský válečného zločince Josefa Franka. Další člen centra, agent francouzské, anglické a americké výzvědné služby a spolupracovník a stoupenec Eduarda Beneše, Vladimír Clementis se stal za pomoci Slánského ministrem zahraničních věcí. Jeho náměstky ustanovili Slánský a Geminder agenty americké a anglické rozvědky Vavro Hajdů a Artura Londona.

Náměstky ministra zahraničního obchodu se přičiněním Slánského stali Evžen Löbl, syn velkoobchodníka, sionista, svobodný zednář a agent Hermana Fielda a Intelligence Service, a Rudolf Margolius, rovněž syn velkoobchodníka a agent Intelligence Service. Bedřich Reicin, trockista a konfident Gestapa, který vydal za okupace na smrt členy ilegálního ústředního výboru KSČ, mezi nimi i národního hrdinu Julia Fučíka, se stal na zásah Slánského nejprve náčelníkem OBZ, později náměstkem ministra národní obrany. Vedením bezpečnostního oddělení ÚV KSČ pověřil Slánský válečného zločince Karla Švába, který se později jeho přičiněním stal náměstkem ministra národní bezpečnosti. Záškodnickou činnost na úseku finanční politiky prováděl další člen spikleneckého centra, sionista Otto Fischl, kterého Slánský dosadil po únoru 1948 z aparátu ÚV KSČ do funkce náměstka ministra financí. Na místa vedoucích tajemníků krajských výborů Komunistické strany Československa ro-

zestavoval Rudolf Slánský spolu s Marií Švermovou nepřátelské živly. Zvláště významné postavení v aparátu Komunistické strany Československa zaujal další člen protistátního spikleneckého centra sionista a špion Otto Šling, který byl Slánským dosazen do funkce vedoucího tajemníka KV KSČ v Brně. Jako jednu z nejdůležitějších spojek centra s imperialistickými rozvědkami ustanovil Slánský trockistu a mezinárodního špiona André Simona, vlastním jménem Otto Katze, který mimo to jako redaktor Rudého práva prováděl záškodnickou činnost na úseku tisku.

Tak rozestavil Slánský jednotlivé členy protistátního spikleneckého centra do všech důležitých úseků stranického, státního i hospodářského aparátu a pomocí těchto zrádců připravoval zvrát lidově demokratického zřízení v Československu. V úzkém spojení s titovskou klikou v Jugoslavii připravovalo spiklenecké centrum v čele s Rudolfem Slánským zvrát poměrů v Československu stejným způsobem jako provedl Tito v Jugoslavii. Zločinné spojení s Titovci udržoval Slánský a jednotliví členové centra i po resolucích informačního byra komunistických a dělnických stran, kterými byla zločinná Titova klika v Jugoslavii odhalena.

Poněvadž Slánský věděl, že nejvážnější překážkou jeho zločinných záměrů je gottwaldovské vedení Komunistické strany Československa, připravoval pomocí osobního lékaře Dr. Haškovce zavraždění předsedy Komunistické strany Československa a presidenta republiky Klementa Gottwalda.

Na úseku národního hospodářství prováděli členové spikleneckého centra Frejka a Frank podle pokynů Slánského sabotáž československého hospodářství. Jejich sabotážní činnost se zejména soustředila na úsek hospodářského plánování. Zatím, co v lehkém průmyslu byly úmyslně plánovány nadměrné a hospodářsky neodůvodněné investice, byla výstavba těžkého průmyslu záměrně brzděna. Dokonce i plánovaná výstavba těžkého průmyslu byla spiklenci sabotována tím, že nejvýznamější stavby těžkého průmyslu NHKG a HUKO byly záměrně naplánovány na nevhodných místech. Naplánované stavby byly prováděny opožděně a dosud provozu schopné objekty byly nahrazeny novými, aniž by byla zvyšována kapacita jejich výroby. Rovněž těžba důležitých surovin byla záměrně zanedbávána, případně plánována tak nízko, že to neodpovídalo skutečným možnostem. Rozsáhlou sabotáž prováděli členové spikleneckého centra, zejména

Frejka, rozložením investic na mnoho míst, bez zajištění projekční připravenosti a tak zavinili obrovské škody způsobené zamrznutím investic.

Spiklenci záměrně vytvářeli disproporce mezi surovinovou základnou a výrobou, mezi výrobou polotovarů a hotových výrobků, mezi výrobou energie a rostoucí potřebou průmyslu. Výrobní úkoly v rozhodujících odvětvích stanovili nízko i když se přesvědčili v průběhu plnění hospodářského plánu, že tyto úkoly jsou vysoko překračovány. Tyto rozsáhlé sabotáže hospodářského plánování způsobily mnohamiliardové škody hmotné a dalekosáhlé škody morálně-politické.

Po organizační stránce záměrně způsobili zbyrokratisování našeho hospodářství jednak tím, že zachovávali staré organizační formy, jako byl na příklad Ústřední svaz průmyslu, jednak tím, že zavedli podvodný systém tak zvaného "socialistického podnikového hospodářství" - baťovskou metodu účtování - brzdili zavádění sovětského chozrasčotu a oživovali kapitalistické metody honby za ziskem. Záměrně bránili přenášení zkušeností ze sovětského plánování a vnesli tak do našeho plánování chaos.

Členové centra, zejména Slánský, Frejka, Löbl a Margolius se snažili podříditi naše národní hospodářství kapitalistickému západu a odtrhnout je od SSSR a ostatních zemí lidové demokracie. V zahraničním obchodě naplánoval Frejka účast kapitalistických států ve výši 60 % ještě koncem pětiletky. Löbl a Margolius, využívající klíčových postavení v ministerstvu zahraničního obchodu, obsadili vedení výsadních společností reakčními živly, stejně jako síť obchodních zástupců těchto společností v cizině, jimiž v mnoha případech byli příslušníci zrádné emigrace. Pomocí této sítě uzavírali Löbl a Margolius s kapitalistickými státy celou řadu vysoce ztrátových obchodů, při nichž v mnohých případech cena vyvezených výrobků nedosahovala ani ceny surovin na tyto výrobky v kapitalistických státech koupených. Sabotérskou činnost zastírali vytvořením tak zvaného konta M, které znemožňovalo kontrolu našeho zahraničního obchodu.

Löbl a Margolius dále zakoupili v kapitalistických státech, zejména v USA některá důležitá zařízení, která předem v devisách zaplatili, ačkoliv jim bylo známo, že dovoz těchto zařízení do Československa nebude Američany povolen.

V obchodním styku s titovskou Jugoslavií uzavírali spiklenci pro Československo nevýhodné obchodní smlouvy, posilující hospodářství titovské Jugoslavie i v době, kdy jim již zrada titovské kliky byla známa. Další sabotáží našeho zahraničního obchodu, která způsobila československému národnímu hospodářství mnohamilionové ztráty, bylo uzavírání tak zvaných smluv o náhradě za znárodnění. Tak na příklad anglickému koncernu Unilever poskytli dokonce mnohamilionovou náhradu za konfiskovaný nacistický majetek firmy Schicht.

Na druhé straně ztěžovali uzavírání výhodných smluv se Sovětským svazem a zeměmi lidové demokracie, jimž záměrně nabízeli nebo prodávali výrobky téhož druhu mnohem dražší, než je prodávali do kapitalistických států.

V zemědělství prováděl Slánský spolu s členem spikleneckého centra Frankem záškodnickou činnost tím, že pod rouškou tak zvaných "vlivných a vzorných hospodářů" umožňovali vstup do strany i do JZD vesnickým boháčům. Prostřednictvím agenta Gestapa Josefa Smrkovského, jehož Slánský prosadil do funkce generálního ředitele ČSSS a později do funkce náměstka ministra zemědělství, prováděli členové spikleneckého centra, v první řadě Rudolf Slánský, rozsáhlou sabotáž ČSSS, zejména tím, že vytvořili zločinnou teorii o nezbytné pasivitě ČSSS a tím, že na vedoucí místa ČSSS dosadili velké množství nepřátelských živlů z řad bývalých velkostatkářů. Zvláště horlivě prováděl toto škůdnictví v zemědělství brněnského kraje člen centra Šling.

V zásobování prováděli Frank a Frejka za plné podpory Slánského rozsáhlou sabotáž zejména nesprávnou cenovou politikou a škodlivými disproporcemi mezi nízkými výkupními cenami zemědělských výrobků a vysokými cenami nadkontingentního masa. Potíže v zásobování byly zvýšeny záškodnickou činností odsouzeného Margolia v zahraničním obchodě. Na podzim roku 1950 a v první polovině roku 1951, kdy jsme již museli naši zásobovací krizi řešit dovozem obilí a masa ze spřátelených států, zejména z SSSR, prodal Margolius tisíce tun obilí a konzervovaného masa do kapitalistických států.

Na úseku finanční politiky prováděl záškodnickou činnost odsouzený Fischl, který již ve funkci národního správce majetkových podstat utvořil z restitučního zákona nástroj k soustředění židovského majetku v rukou kapitalistických sionistických živlů. Jako náměstek ministra financí podporoval velkorysími machinacemi roz-

sáhly únik devis při legálním odchodu nepřátelských sionistických živlů do státu Izrael. Kromě toho se souhlasem Slánského a podle jeho směrnic potlačoval odhalení úniku devis při ilegálním odchodu nepřátel naší republiky z řad sionistické buržoasie, zejména na Slovensku. Touto činností poškodil Československou republiku o stamiliony v devisách. Jeho sabotážní činnost, zejména pokud jde o devisové machinace, byla podporována na úseku zahraničního obchodu Löblem a Margolien, kteří záměrně uzavírali se státem Izrael obchodní dohody poškozující Československou republiku. Kromě velkorysých devisových machinací poškozoval Fischl republiku též tím, že prostřednictvím upouštěcího řízení kryl daňové machinace kapitalistických živlů. Tak na příklad velkokapitalistům Anderům, bývalým majitelům firmy ASO, pod záminkou vzdání se jejich znárodnění podléhajícího majetku, pomohl zakrýt daňové podvody dosahující desetimilionových částek.

Členové centra Slánský, Geminder, Frejka, Clementis, Reicin, London, Hajdů, Löbl, Margolius, Šling a Simone ve spojení s celou řadou agentů imperialistických rozvědek, zejména americké, anglické, francouzské a jugoslávské špionážní služby vyzradili všechna nejzávažnější státní tajemství, ke kterým měli jako význační funkcionáři státního a stranického aparátu přístup a které se týkaly prakticky všech úseků politického, hospodářského a vojenského života.

Spojení s agenty imperialistických rozvědek, mezi nimiž zaujímá význačné místo starý agent Intelligence Service Koni Ziliacus, udržovali spiklenci jednak osobním stykem buď v Československu nebo v zahraničí, jednak prostřednictvím diplomatické kurýrní služby, vybudované na ministerstvu zahraničních věcí odsouzeným Londonem. Touto cestou bylo udržováno zejména spojení s Koni Ziliacusem.

Zvlášť závažné špionážní zprávy podával odsouzený Reicin. Obsahovaly veškeré informace o československé armádě. Tento odsouzený mimo to vyzradil jugoslávské rozvědce umístění tajného archivu Karla Hermana Franka, zdržel jeho vykopání československými orgány a přímo tak způsobil, že tento štěchovický archiv, v němž byl i jeho závazek k spolupráci s Gestapem, byl uloupen Američany.

Na úseku ministerstva zahraničních věcí prováděli členové protistátního spikleneckého centra, zejména Slánský, Geminder, Clementis, Hajdů a London záškodnictví tím, že naše zastupitel-

ské úřady obsazovali sionisty, buržoasními nacionalisty a jinými nepřátelskými osobami. Tito zrádci buď přímo přešli do služeb imperialistů, anebo v zemích lidové demokracie, do nichž byli posláni, vykonávali špionáž proti těmto spřáteleným státům.

Záškodnickou činnost spikleneckého centra v československé armádě řídil přímo Slánský, který zastával funkci předsedy branného výboru Národního shromáždění a branné komise ÚV KSČ. Jeho výkonným orgánem na tomto úseku byl Bedřich Reicin, který zastával nejdříve funkci náčelníka obranného bezpečnostního zpravodajství a později náměstka ministra národní obrany pro věci kádrové. Reicin záměrně a v souhlase se směrnicemi Slánského sabotoval výstavbu československé armády v duchu Košického programu a stavěl do nejdůležitějších funkcí v armádě reakční buržoasní velitele a to nejen do čela generálního štábu, ale i do čela jednotlivých vojenských oblastí. Tak prosadil do funkce náčelníka generálního štábu generála Bočka, do funkce náměstka náčelníka generálního štábu generála Drnce, do funkce velitele první oblasti generála Klapálka, do funkce velitele třetí oblasti generála Nováka a jiné, všechny západnicky a benešovsky orientované důstojníky, o jejichž nepřátelském smýšlení, jak Slánský tak Reicin věděl. Když generál Boček musel v důsledku zatčení svého syna pro špionáž být z funkce odvolán, podporovali Slánský a Reicin návrh na jmenování náčelníkem generálního štábu generála Drgače, o němž věděli, že je rovněž západnicky reakčně orientován a že po Mnichovu zastával určitou dobu funkci generálního sekretáře Národního souručenství. V brněnském kraji sabotoval výstavbu armády odsouzený Šling, který svolával pravidelné schůzky reakčně zaměřených vysokých důstojníků a na těchto schůzkách je v nepřátelském zaměření posiloval.

Reicin se souhlasem a podle směrnic Slánského záměrně zne-
možňoval přejímání sovětských vojenských zkušeností, sabotoval politickou práci v armádě a oslaboval tak bojeschopnost naší lidové demokratické armády.

Ve Sboru národní bezpečnosti prováděl záškodnickou činnost další člen centra, odsouzený Karel Šváb, prosazený do funkce náměstka ministra národní bezpečnosti Rudolfem Slánským, který znal jeho špi-
navou okupační minulost. Šváb, který do této funkce přešel z bezpečnostního oddělení sekretariátu ÚV KSČ, obsadil rozhodující místa v národní bezpečnosti nepřátelskými živly z řad trockistů, židov-

ských buržoasních nacionalistů, kolaborantů, zrádných interbrigadistů a příslušníků staré buržoasní policie. Do práce Sboru národní bezpečnosti zavedl metody Gestapa a Sicherheitsdienstu. Politická práce ve Sboru národní bezpečnosti byla jím záměrně sabotována. Ve funkci, kterou zastával, mařil odhalení imperialistických špionů a do svých rukou soustřeďoval záměrně všechny výsledky šetření, které by mohly vést k odhalení protistátního spikleneckého centra. Tyto výsledky předával Slánskému a těm členům centra, jejichž zločinnou činnost odhalovaly. Takovým způsobem se Švábovi skutečně na čas podařilo zmařit odhalení celého protistátního spikleneckého centra.

Všichni odsouzení, až na odsouzeného Clementise, podali žádost za milost prostřednictvím svých obhájců. Za odsouzeného Clementise podaly žádost za milost jeho sestry Olga a Božena Křískovy. Žádost za milost pro odsouzeného Margolia podala též jeho manželka. Státní soud k návrhu státního prokurátora udělení milosti jednohlasně nedoporučil.

Nevyhradí-li si pan prezident republiky rozhodnutí podle § 205 odst. 4 tr.ř., zamítne ministerstvo spravedlnosti podané žádosti o milost a dá státní prokuratuře pokyn, aby trest smrti nad odsouzenými Rudolfem Slánským, Bedřichem Geminderem, Ludvíkem Frejkou, Josefem Frankem, Vladimírem Clementisem, Bedřichem Reicinem, Karlem Švábem, Rudolfem Margolím, Ottou Fischlem, Ottou Šlingem a André Simonem (Otto Katzem) byl vykonán.

Společenská nebezpečnost nejzávažnějších trestných činů, které tito odsouzení spáchali a k jejichž spáchání nejhrubším způsobem zneužili funkcí, do nichž se vetřeli, vede nutně k závěru, že jsou nepřáteli pracujícího lidu, u nichž není naděje na polepšení. Výkon uloženého trestu je proto plně odůvodněn zájmem společnosti.

Přednosta odboru:

U 2. Mucáň

J. S. Čiča v ministerstva sprav. rohu předal učením
reformami správy č. j. T 1485/52 - II/4 v šestém věci

R. Plánskýho a spol. spolus. Popisy řádů o milost,
podánych u státního soudu pro všechny odvolané k nejvyššímu soudu.

Vzhledem k tomu, že posudek je v právní moci,
státní soud u právního státního prokurátora zjednal
nedoporučil udělení milosti a ministerstvo spravedlnosti
hodba řádů o milost souhlasí,

předkládá i odboj uif. správy, zobrazení ve spise,
se řádů o milost byla předána soudu prezidentu republiky
ke schválení a projevení souhlasu s právním tohoto vyřízení.

Vyř. I.
Ministerstvo spravedlnosti

¹ ~~Právní~~ **Řísně tajné**

Vše: opis

Přílohy: 12 (8 archí a 6 listů)

Výtisk č. 1

Vše: 1

V šestém věci proti Rudolfu Plánskému
a spol. soudu předloženo k řízení č. j. T 1485/52 - II/4 1

vložka 4

se prezident republiky neponíil svého práva podle § 205^h
Zákonu Vše. volebního řádu, podané u státního soudu
v Praze, dne 2. prosince 1952.

Státní

Archiv KPR